

Boekbespreking.

1191 *Offenbarung des Waldes*, door Josef Köstler (F. Bruckmann AG.; München). Prijs R.M. 11.70.

Naast nauwelijks 50 bladzijden tekst bevat dit werk ruim 150 bladzijden illustraties. Het zijn op kunstdrukpapier uitgevoerde reproducties van schilderijen, gravures en teekeningen, die, naar het oordeel van den schrijver, met het bosch nauw verband houden. Vier der reproducties zijn in de oorspronkelijke kleuren weergegeven.

Zoowel aan den tekst als aan de keuze van de reproducties merkt men, dat hier een zeer kunstzinnig boschbouwkundige getracht heeft van zijn liefde en bewondering voor het bosch op origineele wijze te doen blijken. Dikwijls was de schr. hierbij gelukkig in de keuze van de juiste woorden en het juiste kunstwerk voor de reproductie. In sommige gevallen echter zal de lezer er vermoedelijk iets „gezochts” in vinden. De reproducties zijn vervaardigd van kunstwerken van de middeleeuwen tot den aanvang van deze eeuw. Het is een interessante verzameling voor iederen kunstzinnig aangelegden boschbouwer, die dankbaar zal zijn voor het hem geboden kunstgenot en die tot nadenken gebracht zal worden over het verband tusschen bosch en kunst.

De uitvoering van het boek, dat geheel op kunstdrukpapier gedrukt is, laat niets te wenschen over. De boekenliefhebber zal zich verheugen over het bezit van dit werk.

te Wechel.

Humoristica.

DE SLIMMERIK.

Eergisteren kwam ik mijn vriend Bertus Quidam tegen van Quidam & Co., handelaren in hardhout, met de rest van zijn vrijen voorraad onder den arm.

„Waar ga je met die plank naar toe?” vroeg ik.

„Die eene plank,” zei hij schalksch, „moeten er duizend worden, of als het kan nog meer”.

„Dat begrijp ik niet,” zei ik weer. „Een plank kan toch geen kuit schieten, gelijk een haring?”

„Nee,” antwoordde Bertus, die plank ga ik met mijn buurman Jansen ruilen voor tien pakjes „North State”.

„Sinds wanneer rook je dan?” vroeg ik.

„Ik rook heelemaal niet,” zei Bertus. „maar die tien pakjes „North State” kan ik met mijn zwager, den expediteur, ruilen voor een pond koffie”.

„Te veel koffie is slecht voor hart, Bertus”, meende ik te moeten opmerken.

„Dat weet ik,” zei Bertus, „maar die koffie is ook niet voor mezelf. Die ga ik ruilen met mijn collega Zondervan voor een kruik ouwe klare”.

„En ik dacht dat je afschaffer was”.

„Ben ik ook,” zei Bertus. „Die kruik leg ik netjes in de brandkast. Die ga ik uitloven onder de agenten. Wie mij het eerst een partij hout uit Frankrijk verkoopt, krijgt de kruik, d.w.z. als het hout hier is”.

Hij knipte ondeugend met zijn linker-oog, zei „besjoer” en ging er vandoor.

Die Bertus ook. Die heeft altijd van die origineele ideeën.

Uit: „Hout” van 10 April 1942 (no. 15).